

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **H. A.**, zastoupený JUDr. Evou Černou, advokátkou se sídlem Klínovecká 998, Ostrov, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2008, č. j. 48 Az 38/2008 – 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žádost ustanovené zástupkyně stěžovatele JUDr. Evy Černé o zproštění zastoupení se zamítá.
- IV. Ustanovené zástupkyni stěžovatele JUDr. Evě Černé, advokátce se sídlem Klínovecká 998, Ostrov, **se určuje** odměna za zastupování ve výši 2400 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2008, č. j. 48 Az 38/2008 – 42 bylo podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. a § 33 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 2. 2008, č. j. OAM-119/LE-07-ZA07-2008 o neudělení mezinárodní ochrany stěžovateli podle ust. §§ 12 až 14b zákona o azylu.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost. V kasační stížnosti především namítal, že jeho pobyt v době rozhodnutí byl znám a dále vytkl krajskému soudu hrubé pochybení při výkladu práva, respektive to, že se ztotožnil s chybným výkladem správního orgánu a nerespektoval ustálenou judikaturu. Kasační stížnost podle stěžovatele splňuje kritéria přijatelnosti. V závěru kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a požádal o ustanovení právního zástupce.

Usnesením ze dne 7. 1. 2009, č. j. 48 Az 38/2008 – 59, ustanovil krajský soud stěžovateli zástupkyní advokátku JUDr. Evu Černou. Toto usnesení doručil jak advokátce, tak stěžovateli, který je osobně převzal. Toto usnesení obsahovalo i poučení, že je v zájmu stěžovatele ustanovenou zástupkyni neprodleně vyhledat a poskytnout jí informace a všechny písemnosti týkající se věci. Usnesením ze dne 9. 2. 2009, č. j. 48 Az 38/2008 – 61, doručeným zástupkyni stěžovatele, krajský soud vyzval stěžovatele, aby kasační stížnost ve

lhůtě do 1 měsíce od doručení usnesení doplnil o konkrétní důvody, v nichž spatřuje naplnění ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Dne 5. 3. 2009 zástupkyně stěžovatele krajskému soudu sdělila, že ji stěžovatel do uvedeného dne nekontaktoval a vzhledem k tomu, že jí nejsou známy žádné skutečnosti týkající se této právní věci, nemůže doplnit kasační stížnost. Dne 2. 4. 2009 krajský soud zaslal zástupkyni sdělení o nové adrese pobytu stěžovatele a prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti o jeden měsíc. Zástupkyně stěžovatele reagovala dne 18. 5. 2009 sdělením, že ji stěžovatel žádným způsobem nekontaktoval a požádala o zproštění povinnosti zastupovat stěžovatele.

Jednou z náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu. V kasační stížnosti musí být uvedeny jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné, tj. k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem nebo soudem, jakými konkrétními vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud zásadně vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Požadavek uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní úkon účastníka řízení se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že z obsahu kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS a na www.nssoud.cz), ale na straně druhé nepostačí, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze ocituje některé z písmen ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a nekonkretizuje dostatečně vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle jeho názoru dopustil.

V daném případě stěžovatel pouze uvedl, že k zastavení řízení došlo nedůvodně, neboť jeho pobyt byl znám. Nijak však konkrétně nevyvrací zjištění krajského soudu o jeho neznámém pobytu uvedené v odůvodnění usnesení o zastavení řízení. Jde tedy pouze o námitku obecnou, bez konkrétního věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud místo stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů je na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel dále pouze uvedl, že došlo k hrubému pochybení při výkladu práva a že se krajský soud ztotožnil s chybným výkladem správního orgánu a nerespektoval ustálenou judikaturu. Krajský soud však žádný právní názor správního orgánu nepřevzal, neboť řízení zastavil z důvodu neznámého pobytu stěžovatele, tedy z důvodů zcela se míjejících s tím, čím se ve svém rozhodnutí zabýval správní orgán.

Kasační stížnost stěžovatele byla tedy natolik neurčitá, že z ní nebylo patrné, v jakých ohledech a v jakém věcném rozsahu má být napadené usnesení přezkoumáno, proto krajský soud správně vyzval stěžovatele k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Stěžovatel na výzvu vady kasační stížnosti neodstranil, přičemž jeho zástupkyně soudu sdělila, proč tak nemohla učinit. Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o vadu, která přes výzvu soudu nebyla odstraněna a bez jejíhož odstranění nelze v řízení pokračovat, neboť není vymezen věcný rozsah přezkumu napadeného usnesení Nejvyšším správním soudem.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost s ohledem na výše uvedené odůvodnění odmítl podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

Žádost zástupkyně stěžovatele o zproštění zastoupení Nejvyšší správní soud zamítl, neboť k němu není důvod. I za situace, kdy stěžovatel zástupkyni nekontaktoval, je totiž pro dokončení řízení o kasační stížnosti třeba, aby byl zastoupen.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně advokátka a v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 a § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud ustanovené advokátce přiznal odměnu za jeden úkon právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v částce 2100 Kč a náhradu hotových výdajů podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky v částce 300 Kč, celkem tedy 2400 Kč. I když v daném případě nebyl zcela naplněn předpoklad ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. b) citované vyhlášky tak, aby náležela ustanovené zástupkyni odměna, když neměla poradu se stěžovatelem, Nejvyšší správní soud zohlednil, že se tak stalo proto, že stěžovatel, ač k tomu byl vyzván, ustanovenou zástupkyni nekontaktoval a rovněž to, že ustanovená zástupkyně se věcí v určité míře zabývala a dvakrát komunikovala se soudem, tedy prováděla úkony svým obsahem a rozsahem přibližně srovnatelné s úkony právní služby podle citovaného ustanovení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu